

SARNKA (8) *sb f*

sarnka (7), **siarnka** (1) *Mącz.*

-ã- (5), -a- (1); -ã- : -a- *Leop* (1:1); *końcowe a jasne.*

sg N sárnka (7). \diamond *D sárnce* (1).

Sł stp: sarnki w innym znaczeniu, Cn s.v. sarn, Linde bez cytatu.

Dem. od „sarna” (8) :

1. *Od znac. ‘sarna europejska’; capreolus Murm, BartBydg; hinnulus Mącz, Calep* (5) : *A ielli nie ma láfow álbo wod wielkich/ ázaż też zła farnká álbo wilczek s fiathkámí go pofzukawízy RejZwierc 111.*

Wyrażenie: »młoda sarnka« (4): Capreolus, ein rechbock oder capreol. Młoda farnká. Murm 39; BartBydg 22b; Hinnulus, Młody yelonek, Młoda fiarnká. Mącz 156b; Calep 482b.

2. *Od znac. ‘gazela dorkas’; caprea Vulg, PolAnt; dammula Vulg* (3) :

W porównaniach (3): *Dobądz á wyrwiey fie iáko Sárnká z rąk/ y iáko ptak z ręki ptałńnikowey. Leop Prov 6/5, Eccli 27/22; Namilízy moy podobny ieft farnce ábo łániatku [!] BibRadz Cant 2/9.*

Cf [SARNUSIA]

MN